

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Ferdinandum Furstenbergium, De Musarum dissidio cogitantem, An.
M.DC.LIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Donec me leporem doceam, viresque pusillas
 Esse mihi, donec nudas ostendere eburnis
 Contingat telis, longâque proboscide fauces,
 Et liceat me ipsum esse mihi, quàm multa necesse est
 Aspera perpetiar! quanto distringar ab æstu
 Curarum, noctes subeundo indigna diesque!
 Egregiam quamvis, res dura est, dicere causam.

A D

F E R D I N A N D U M
 F U R S T E N B E R G I U M,

De Musarum dissidio cogitantem, An. M. DC. LIV.

S Umme Deum, sævi domitor Pythonis, Apollo,
 Fatidica quem Delos suum,
 Quem Cyrrha vocant, Pataræaque culmina regem
 Certâ timendum cuspide;
 Quemque novem doctæ, Parnassia turba, Sorores,
 Triplex & ambit Gratia.
 Ad curas hominum precibus si flecteris ullis,
 Vatem tuorum fontium,
 Aoniæque decus telluris, ab usque remoto
 Rheni petitum litore,
 Ut Latium, utque ipsos linguæque togæque Quirites
 Docto admoneret carmine;
 Ne patiare tuis, Musarum ac dulcibus ulnis
 Divina mitis ingenI,
 Et studiorum aliò spectanda avertere dona,
 Sit proprius in castris tuis

ML

Miles, seque tuis æternùm exerceat armis,
 Omnemque lucem nomini
 Inde suo, laudemque petat, famamque decusque:
 Quamvis avitus inclytæ
 Non alium magis ornet honos, & gloria gentis,
 Nec plura quisquam imaginum
 Lumina Saxonicos numeret decorantia fastos.
 Ne desidère inglorium,
 Neu cessare velis Juvenem, quin divite venâ,
 Tuo & benigno numine
 Utatur, seu facta gravi Regumque Ducumque
 Narrare tendat carmine,
 Threiciâque avidos testudine fallere morsus
 Oblivionis invidæ:
 Seu leve quid gracili modulari malit avenâ,
 Seu dulciore barbitō
 Jam nunc vernantis florem oblectare juventæ,
 Severiora differens.
 Quin agè cunctanti (quod jam meditatur, & imo
 Dudum volutat pectore)
 Egregii ut laudes FABII, præclaraque facta
 Ventura doceat sæcula,
 Adde animos, sacrâque feri præcordia flammâ.
 Dicat serenæ in arduis
 Rebus mentis opes, curisque ingentibus æquum
 Stabilis vigorem consill,
 Quo Latium, quo res Italæ, quo maximus Orbis
 Superbit INNOCENTIUS.
 Dicat inexhaustum ingenium, moresque benignos,
 Nec purpuræ quicquam suæ
 Debentem, & propriâ virtutem à luce coruscantem.
 Dicat profanæ impervium

Pectus avaritiæ, nullisque obnoxia corda
Cupiditatum fluctibus,
Atque animi intrepidas inter sublimia vires :
Nec literarum & artium,
Nec cultæ fileat rarissima munera linguæ ;
Sive expedita vinculis,
Nataque ad humanos placeat facundia cœtus ;
Seu debita Superûm auribus
Verba Medusæ manantia fontibus undæ.
An clariorem carminum
Usquam alibi segetem possit laudumque parare,
Elatiore aut spiritu
Impulsas animare fides, Famæque perenni
Servire gloriosius ?
Annue Phœbe, sacrique animis illabere Vatis.
Sic semper æthera incolas,
Sic tibi nulla genas fœdet lanugo, nec umquam
Desit capillis laurea.
Dumque canis trifido cæfos Titanas ab igne,
Patris triumpho turgidus,
Cuncta tibi Superûm plaudant convivium, teque
Diu stupentes audiant,
Frustrâ jactatos referentem in sidera montes :
Nec hauriant libentiùs,
Quæ sibi nectareo Phrygius rorantia succo
Fundit minister pocula.